

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-318-0349

Spørgsmål 53

Til

Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 53 af 7. marts 2005.
(Alm. del).

Kristian Jensen

/Birgitte Christensen

Spørgsmål: Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 17. januar 2005 fra Handel, Transport og Serviceerhvervene og Foreningen Registrerede Revisorer, jf. alm. del – bilag 21.

Svar: Handel, Transport og Serviceerhvervene og Foreningen Registrerede Revisorer anfører i henvendelsen, at der efter deres opfattelse er et problem i regelsættet for medarbejderaktier, som bør løses ved en lovændring.

Organisationerne anfører, at der typisk kun er én måde, som medarbejderen kan realisere sine medarbejderaktier på. Det er salg til det udstedende selskab. Der er kun et meget begrænset marked for salg af unoterede aktier. Ved tilbagesalget til det udstedende selskab ligger der efter organisationernes opfattelse en alvorlig skattefælde. Fælden består i, at ved tilbagesalget beskattes afståelsen ikke som aktieindkomst men som udbytte af *hele* salgssummen, medmindre aktionæren opnår dispensation. Ifølge organisationerne er standardbetingelsen for at få dispensation ifølge praksis, at aktionæren afstår alle sine aktier i selskabet.

Typisk vil selskabet tilbyde medarbejderaktier til medarbejderen hvert andet eller tredje år. Det indebærer, at medarbejderen typisk har medarbejderaktier, der ikke længere er båndlagt, som medarbejderen ønsker at sælge, og samtidig andre medarbejderaktier, for hvilke båndlæggelsesperioden endnu ikke er udløbet. Udbyttebeskatningen indebærer, at det, der var tænkt som et medarbejderincitament, ifølge organisationerne reduceres til en meget beskedne gevinst eller endog et tab.

Foreningerne foreslår en ændring af reglerne i ligningslovens § 16 B således, at udbyttebeskatning af hele salgssummen ikke gælder for medarbejderaktier omfattet af ligningslovens §§ 7 A, 7 H og 28, dog bortset fra det tilfælde, hvor medarbejderen er hovedaktionær efter aktieavancebeskatningslovens § 11, stk. 2 - 4.

Jeg vil indledningsvis gerne slå fast, at den problemstilling, som organisationerne peger på i henvendelsen, ikke er ny. Den situation, hvor aktionæren ikke kan afstå alle sine aktier i selskabet, opstår for mig at se i øvrigt kun i relation til aktier omfattet af ligningslovens § 7 A, idet der kun for aktier omfattet af ligningslovens § 7 A gælder et krav om båndlæggelse. I årevis har unoterede selskaber haft medarbejderaktieprogrammer omfattet af ligningslovens § 7 A, og for disse aktier har der hele tiden været et krav om båndlæggelse. Den rejste kritik af reglerne er imidlertid ny for mig.

Formålet med reglerne i ligningslovens § 16 B, stk. 1, om, at tilbagesalg til det udstedende selskab skal betragtes som udbytte, er at forhindre, at aktionærer tilskyndes til at henlægge hele selskabets overskud til reserverne. Ved at henlægge overskud til reserverne i stedet for at deklarere en passende del som udbytte opnås, at udlodning i form af afståelse af aktierne til selskabet skattemæssigt behandles på en anden måde, end hvis udlodningen i stedet blev beskattet som udbytte.

Der kan dispenseres fra kravet om, at hele afståelsessummen skal beskattes som udbytte. Fortjeneste eller tab ved afståelsen behandles i så fald efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier m.v. til andre end selskabet i lig-

ningslovens § 16 B, stk. 1. Det vil sige, at avance og tab behandles efter de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven.

Ved afgørelsen af, om der skal gives dispensation, vil der blive lagt vægt på, om tilbagesalg til selskabet anvendes som et alternativ til udlodning. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis selskabet køber egne aktier til en kurs, der er højere end markedskursen.

Normalt vil der kun blive givet dispensation, hvis aktionæren afhænder alle sine aktier. De behøver dog ikke alle sammen at blive afhændet til selskabet, idet delafståelse til andre, herunder andre aktionærer i selskabet, kan accepteres som fuldstændig afhændelse af aktierne. I ganske særlige tilfælde indrømmes der dispensation, selvom ikke samtlige aktier afhændes, når beskatning af hele afståelsessummen ville medføre helt urimelige resultater. Det skal bl.a. vurderes, om aktionæren reelt har opgivet sin indflydelse på den udbyttegivende aktivitet.

Jeg er ikke nærmere bekendt med de afgørelser om dispensation, der måtte være truffet i konkrete sager, og jeg kan derfor heller ikke sige noget nærmere om, hvorvidt skattemyndighederne vil give dispensation, selvom ikke samtlige aktier omfattet af ligningslovens § 7 A afstås, med den begrundelse, at beskatning af hele afståelsessummen ville give anledning til helt urimelige resultater.

Skattereglerne for medarbejderaktier omfattet af ligningslovens § 7 A er meget gunstige. Regeringen har i foråret 2004 som et led i at få en stærk aktiekultur gennemført en væsentlig forbedring af ordningen for de såkaldte gratisaktier, idet beløbsgrænsen for, hvor meget den ansatte årligt kan få i aktier uden indkomstbeskatning, blev forhøjet fra 8.000 kr. til 20.000 kr.

Organisationernes henvendelse giver mig således ikke umiddelbart anledning til at overveje en yderligere begunstivelse som foreslået af organisationerne af de i forvejen ganske gunstige skatteregler på området.